



Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIX. Exauctoratur Chrysostomus, & in exilio diem multo post obit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A & inimicitarum suspecti ; si ulterius perirent , Synodum Occumenicam appellare se obtestabatur . Quibus auditis , quater eo vocato , eademque exceptione usq; ad accusations tandem expendendas animum Quercetanae Synodi Praesules appulerunt .

XVI. Non res illic ex aequo expensas , sed per contumeliam & maledicta fuisse gestas Scriptores tradunt . Et tres quidem criminationum libellos ad Conciliabulum delatos commemorant Acta illius à Photio exhibita , & in Iure Græco-romano relata , quod edidit Leunclavius . Priorem obtulit Iohannes Chrysostomi Diaconus , viginti novem accusationum capitibus referunt ; alterum Iohannes Monachus , quo Heraclides Origenismi ac furti arcerebatur , Chrysostomo vero criminis dabatur , quod Heracliden , Hæreticum licet ac furem , Ephesinum Episcopum constituisset , multaque passus esset Origenistarum causas ; posteriorē dedit Iacobus Episcopus , capita octodecim criminationum complexum , cum prius Origenismi eundem Heracliden accusasset . Narrat Photius tredecim Actionibus Synodum illam , qua à se lecta est , fuisse absolutam , quarum priores duodecim Chrysostomum petebant , postrema Heracliden ; prioris libelli caput primum ac secundum examinasse Episcopos , inde in Heracliden & Palladium questionem habuisse , innocentium deinceps ac vicecum septimum caput inquisivisse : postremi denique libelli excusum fuisse caput secundum , quod fuit hujusmodi : ὃν ἡ μορφὴ τοῦ αὐτοῦ οὐ περιεῖται τοῦ αὐτοῦ , οὐδὲ μορφὴ τοῦ αὐτοῦ , οὐ παντούς , οὐτιδέποτε κατανοεῖται . Beatum Epiphanius propter Origenistas Ammonium , Euthymium , Enesium , & Heracliden , & Palladium , communionem cum eo (Chrysostomo) habere noluisse . excusum insuper septimum caput , ac deinde tertium . Præter illud , duo admodum ad Origenismum pertinebant ; primum , Iohannem Monachum propter Origenistas easum Chrysostomi iussu , & porro vincitum fuisse ; decimum sextum , eundem suscepisse Origenistas , in carcerem conjectisse Theophili legatos , & ne morientes quidem ad visendum adiisse . Nulla præterea in reliquis criminationibus Origenisini , Origenistarumve mentio : in priore vero libello nulla penitus .

XVII. Auctorum Photianorum Conventiculi ad Quercum fidem elevare conatur Baronius hoc argumento , quod pleraque ab aliis commemorata , in iis omisita sint . Verum non attendit illustrissimus Cardinalis eximia quedam tantumin modo seleguisse Photium , & in Myriobiblio retulisse ; plurima vero consulto prætermissee . Sua ergo Actis illis servetur auctoritas , quoad validiori ratione Baronij cojectura firmetur .

D XVIII. Ceterum de libris Origenis altum fuit in Conciliabulo silentium : de Origenistis vero præter perpaucia illa , quæ differimus , hæc etiam referuntur ; Scetinos leniter appellasse Theophilum , hortatum esse ad pœnitentiam , impunitatem esse pollicitum , simul eos ad implorandam veniam magnis vociferationibus impulisse qui aderant Theophilii familiares ; qua re permotus Monachos noxas sibi condonari postulasse ; feedus iniisse cum illis Theophilum , & in communionem recepisse , atque ita criminis absolutos esse Nitrienses , & quibus iam , ut diximus , interierant Dioscorus & Iudorus , Ammonius vero in Quercu sub ipsa Synodi initia deceperat . Fertur huius audita morte illactymasse Theophilus , palamque dixisse similem inter suos neminem habuisse Ammonium . Dioscorum quidem post Synodum & Theophilii fugam obiisse produnt Georgius Alexandrinus , & E Socrates ; sed in tempora Synodo priora mortem ipsius Sozonensis conicit . cui præcipuan fidem tribulmus . Atque ita demum consopita est tristis illa & calamitosa de Origenis erroribus controversia : quamvis enim hinc orta sint tempestates & tumultus , quibus vexata deinde & turbata Ecclesia est , accedentibus tamen subinde novis querelatum & odij argumentis , dum præsto sunt recentiores offenſe , veteres exoleverunt . Paucis itaque & curta quæ superfluit attingamus .

XIX. Anno Christi 403 , circa mensem Iulium Conventiculi suffragii exauctioratur Chrysostomus . Id unum cauſabantur Episcopi , quod mandatis suis accusis audientem se non præbuisset . Per cauſam vero rei gesta ad Imperatorem referenda , laſta quoque majestatis Chrysostomum apud ipsum accusant , quippe sub Iezabel & Herodiadis nominibus publice apud populum perstritam ab eo fuisse Eudoxiam . Verum Arcadio tatis fuit Iohannem Ecclesia depulisse , mislo ad id Comite & militibus . Tumultuante deinde populo , & Chrysostomi restitutionem seditione postulante , ingruente præterea sub ipsam noctem , quæ ipsius exitum proximæ consecuta est , terra motu , ita perterrefacta est Eudoxia , ut cum ab exilio revocari continuo curaverit . At recrudescentibus sequente anno similitatibus & factionibus , injuria concedit , & Nicæa aliquantisper moratus , Cucusum , quæ Armenia urbs est , vel ut testatur ipse Chrysostomus , Ciliciæ , in exilium mittitur : Cucuso Arabissum & Pityuntum migrat . Sufficitur ipsi Arsacius Presbyter Nestorij Constantinopolitan olim Praefulsi frater , Arsacio Atticus . Pium interim exuleni mitibus epistolis solatur Innocentius Papa , (qui rerum gestarum per ipsius literas certior factus fuerat) & communione sua impertitur ; improbatu Theophili facto , quem & consentienti-

bus fere Europæ Episcopis à communione sua deinde segregavit; ut patet ex Epistola A quadam Innocentij ad Arcadium, quam exhibent Georgius Alexandrinus in vita Chrysostomi, cap. 68. & Anonymus vite ejusdem scriptor, cap. 130. quæque in Tomis Conciliorum extat: & ritisset certe vadimonium coram Vniversalí Synodo, quam cogere meditabatur Arcadius, nisi Innocentium Papam, conflandæ ejus Auctorem mors occupasset. Tandem varie jastratus Iohannes, & summa inhumanitate ab inimicis habitus Comanis obiit anno 407.

X X. Nec ita tamen Theophili ira conquerierunt. Is post priorem Chrysostomi restitu-
tionem, in decima tertia Pseudosynodi actione Heraclidae, quem Ephesium Episcopum
Iohannes creaverat, dignitatem abrogare studuit: at repugnantibus multis, in apertam
seditionem contentio erupit. Iamque res armis agebatur; multis vulneratis, paucis ali-
quot interfactis, qui unus omnium maxime petebatur Theophilus, fuga sibi consuluit;
quamvis literis quaquaversus missis, ad Synodus celebrandam, rogatu Chrysostomi, Epi-
scopos Arcadius accivisset. Post obitum autem Iohannis, non operam solum Theophilus
dedit ne in Diptycha nomen ipsius referretur ab Orientis Episcopis, sed ut infame etiam
vulgo haberetur, scripto ad id grandi volumine. Cuius libri fragmentum libro suo sexto
Facundus inferuit, eundemque ab Hieronymo Latine convertimus sive testatus est. Ha-
bendos Pseudoos causis fugient, cur Theophilum graviter conquerunt. — illud

Facundus interius, eundemque ab Hieronymo Latine convertitur hanc sententia est. H[ab]et Isidoru Pelusiote cauffa fuerunt, cur Theophilum graviter coargueret, λιθομνή illum, & ρυπαλγέσιν appellans, & adductum dicens ad insectandum Iohannem ex Isidori illius supra à nobis commemorati occasione: Τοτε λα, inquit, κατεπείλησεν αὐτὸν, Τοτε τινούσιν αὐτόν, Ιερώνυμος δέ πεποντος αὐτὸν, επειδεινος αὐτούς. Deo catur, & rerum divisionarum consilium oppugnat hominem, cum inimicitiam & odium adversus hominem nisi econtra proprie perveritatis occasione reperiatur. Vnde Sozomeni narratio, suscep-
tas adversus Isidorum inimicitias caussam Theophilo dedisse dicentis, cur tantas conci-

Benn. A. ter turbas, adversus Baronium confirmatur.

403. § 18.
Synec. Epist.
66.

XXI. Synesius quoque temporum illorum aequalis, licet sub Theophili ditione positus, in Epistola tamen ad ipsum data, Iohannis nihilominus memoriam laude prosequitur. Idem cum ad Episcopatum Cyrenensem superiore anno invitus promoveretur, ad declinandum onus, & populum absterendum publice contestabatur, nec mundi occasum, nec resurrectionem corporum, nec animis iam formatis inferi corporibus sibi posse persuaderi: quæ cum insignia sine capita Origenianæ doctrinæ, valde in his locis exofant tune D fuisse concludimus. At Hieronymus Chrysostomi expulsionem & exilium Theophilo per Epistolam gratulatus est: *Vnde & nos, inquit, Iohannem qui dudum Constantiopolitanam rexit Ecclesiam, Deo placere semper optimavimus, & causis perditionis eius, in qua ferociatibus improvidis, ne quaque credere volumus. Sed ille, ut extera flagitia eius tacetam, Origenis in suam recipiens similitatem, & ex his platiros iis sacerdotium prævehens, atque ob hoc feliciter memoria hominum Dei Epiphanius, qui inter Episcopos clarum in orbe fides effulsi, non parvus marore contristans meruit*

Baron. A. audire: Cecidit, cecidit Babylon. Minime itaque assentendum Baronio, qui concitatæ à
404. § 19. Theophilo advertitus Chrysostomum turbas agerentes tulisse Hieronymum, concitatæ à

404. 535 Theophilo adversus Chrysostomum turbas ægerrime tulisse Hieronymum conjectat.

XII. Observatione vero dignum est quod narrant Socrates, Georgius Alexandrinus, & Symeon Metaphrastes, in Theophilum vulgi odium crevisse, idcirco quod post damnatos tanto conatu Origenis libros, eorum etiam tum lectio deditus esse deprehensus sit: cuius rei causa cum ab eo pereonaretur quispiam, respondisse prato floribus consto similes esse libros Origenis, decerpere se quæ pulchra sunt; quæ spinosa, praterire: atque id omnibus offensioni fuisse. De ea re ita Rupertus Tuitiensis libr. 1. Comment. in Deuter. cap. 9. *Tuxia literarum manu festa est equitas, juxta anagogam vero iudicis Lectorum inhibitum mutabilitas, videlicet quam in Theophilus Alexandrinus civitatis Episcopo Ecclesiastis reprehendit relatio. Qui cum Iohannis Confessiopolitani, qui Chrysostomus appellatur, effet inimicus, lectio Origenis, cui libenter incumbebat, zelo ejusdem Iohannis damnavit; tandemque damnato Iohanne, quis se à lectio Origenis non cohibuit, rursus ipsi lectio Origenis eiusdem incubuit.* Hinc eximissimi protesta quanta vafritia Theophilus, per speciem inseständi Origenistim privatas similitates Fultus sit; facile praesertim receptis paulo ante in gratiam Origenitis: sed ut in copta tamē simulatione perseveraret, stultum hoc ipso, & sequente præterea anno summa asperitate & maledicentia exercutum adversus Origenem in Epistolis Paschalibus, quas Latine expoluit Hieronymus, in abolendis Origenistarum erroribus Theophilo contentiens.

XXIII. Anno Christi 412, decepit Theophilus, reliquo cum Epistolis Paschalibus grandi volumine, in quibus suum adversus Origenem vel verum, vel simulatum odium insignibus monumentis exprefit. De eo volumine sic Gennadius liber. De vir. illust. Script. aduersus Origenem unum & grande volumen, in quo omnia pene eius dicta, & ipsam partem dimicat; similiiter docens non a se eum primum, sed ab antiquis Patribus, & maxime Heraclei fauise & Presbyterio ejectum, & de Ecclesia pulsam, & de civitate fugatum. Referrat ex Llidoro Diaconolo